

Foråret der blev væk

På jagt efter foråret der blev væk!

Kalenderen siger at vi nu er over halvvejs gennem foråret, men bortset fra nogle enkelte dage med solskin og et strejf af lune i luften er det ikke meget vi har set til det endnu.

Men hvad siger dyrene og planterne til det?

Ja, forleden var jeg ude for at lede efter forårstegn. Og de er der jo - trods alt!

Den sikre forårsbebuder - anemonen!

Jorden under træerne på skrænterne er så småt ved at grønnes. Den første bøg siges endda at være sprunget ud i disse dage.

Enkelte steder i skovbunden står spredte klumper af hvide anemoner og lyser op. Man skulle tro det var sne temperaturen taget i betragtning!

Anemonen er nok et af de mest ventede forårsbebudere - og dog jeg fandt også en blomstrende anemone i bøgeskoven i november sidste år. Den havde bare taget fejl af lysmængden, det er nemlig det der sætter gang i anemonernes lyst til at blomstre.

Blomster og blade udgår fra et vidt forgrenet rodsystem af tykke stængler. I stænglerne lagres al den energi anemonen skal bruge for at sætte blomst til foråret - kald det bare anemonens madpakke. Så en efterårsblomstrende anemone har måske ikke madpakke nok til at sætte blomst igen i april.

For øvrigt kan man også finde både gule og blå anemoner i skove og krat. Lokalt er de ret almindelige men generelt er de sjældne.

I folkemedicinen har man anvendt den hvide anemone mod reumatisme og blå anemoner var tillagt evnen til at kurere diverse leversygdomme. Den blå anemones blade har form som en lever, og det er et typisk eksempel på at man har anset en plantes udseende som tegn fra de højere magter om dens medicinske fortræffeligheder.

Skovbunden prydes nu også af de smørgule vorterodsblomster, grønne bingelurt og blå martsviol, så der er efterhånden masser af forår på vej! Men man skal ud for at finde det!

Tjif-tjaf, tjif-tjaf!

Årets første sanger er kommet!

Gransangeren, en lille uanselig fugl, er vendt tilbage til ynglestedet efter et vinterophold under sydlige himmelstrøg. Nu forkynder hannen sin hjemkomst med sin tydelige sang, tjif-tjaf, tjif-

tjaf. Gransangeren er normalt den første af vore sangere, der vender tilbage. Om 3 uger dukker dens fætter, løvsangeren, op og så går det ellers slag i slag de næste uger.

Vil man starte med at lære fuglestemmer er det tidlige forår det helt rigtig tidspunkt at lægge ud på . Endnu er fuglekoret begrænset til en håndfuld stemmer, så forsyn dig med en CD med fuglestemmer og lær en fugle ad gangen. Efterhånden som trækfuglene vender tilbage bygges flere og flere på. Og gransangen kan næsten ikke forveksles med nogen anden!

Ugleunger!

Når jeg sidder foran Tv-avisen om aftenen kan jeg se natuglen sidde i uglekassen uden for vinduet. Forleden gik jeg forbi og hørte en svag piben deroppefra - de var unger i kassen! Spændende!

Om nogle uger vil en flok kuglerunde dunklumper af ugleunger sidde i træerne i nærheden og tigge på mus. Et syn for guder!

At uglerne får unger netop nu er i øvrigt ganske smart, for her inden alt for meget løvspring kan ugleforældrene nemt finde den foretrukne føde - mus i massevis! Senere når træer og buske er sprunget ud bliver det straks mere vanskeligt!

Ja, foråret er skam på indtog - det går bare lidt langsomt!

Her er et par forslag til de der vil gå i krig med fuglestemmerne:

Fuglene i haven, Benny Gensbøl, Gads Forlag (52 fugle)

Fuglestemmerne omkring os, Tur-Natur serien, Benny Gensbøl, Gads Forlag (200 fugle)

Begge bøger indeholder foruden en god beskrivelse af de enkelte stemmer en CD med optagelse af fuglene.

Af naturvejleder Lars Bøgh